

כהוראת מו"ר שר בית הווהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

(דף כג ע"א) בַּהֲהוּא זְמַנָּא יְהוֹן בְּנִין בְּרִשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נְפִיק וַיִּמָּא לֹא תִקַּח הָאֵם
עַל הַבָּנִים, מִיַּד דְנִפְיָא זְכוּר וְשָׁמוֹר דְשִׁבְתָּ, וַיִּתֵּי לִילָא דִיזְמַא קִמָּא דְשִׁבְתָּא, קָלָא תִנְיִנָּא נְפִיק
שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ בִּי יִקְרָא קִין צְפוּר לְפָנֶיהָ, דָּא סוּפְהָ דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵץ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כג
מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר, אֶפְרוּחִים אֲלֵיךְ שִׁבְעַת יָמֵי הַסְּפֹת, אוּ בַּיָּצִים דְּבַהוֹן
עֲבָדִין שִׁבְעַת הַסְּפֹת, וְרָזָא דְמַלְאָה נְקֻבָּה תְּסוּבָּב גְּבַר (ירמיה לא כא).

פְּרִי עֵץ הָדָר אִימָא תַּתְּאָה, עֵץ אִיהוּ לֹולָ"ב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, דְאִיהוּ אֶתְרוּג, וְצָרִיד לְנַעֲנְעָא בִּיהַ
לְשִׁית סְטָרִין, אַרְבַּע רוּחִין וְעִילָא וְתַתָּא, לְאַתְעָרָא עֲלֵיהָ ו', וְתַלְתָּ נַעֲנוּעִין לְכָל סְטָרָא סְלָקִין ח"י,
וְצָרִיד אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטְיִלַת לֹולָב, וְתַרְיִן בְּאֵנָא י"י, תַּרְיִן אֶתְרִינִין בְּהוֹדוּ לֵי תַחֲלָה וְסוּרָה,
וּבְאֵלֵין נַעֲנוּעִין אִינוּן מִשְׁפִּילִין מְעִילָא לְתַתָּא לְשִׁבְעִין וְתַרְיִן אוּמִין, וְלִבְתַּר דְנִצְחִי לֹון אֶמְרִי אֲנִי
וְה"ו הוֹשִׁיעָה נָא תַרְיִן זְמַנִּין, דְאִינוּן וְא"ו מִן וְה"ו אֲנִי וְה"ו, מִן וַיִּסַּע וַיִּבֹ"א וַי"ט, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא
לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בַּיָּצִים אִינוּן מַסְטָרָא דְאוּפְנִים, אֶפְרוּחִים מַסְטָרָא דְנַעַר מַטְטְרוּ"ן, בְּנִים מַסְטָרָא דְכְרִסְיָא דְאִיהִי
סְכַת שְׁלוֹם, דְאִיהִי קִנָּא דְשְׁכִינְתָּא, דְאִימָא עֲלָאָה מְקַנְנָא בְּכְרִסְיָא בְּתַלְתָּ סְפִירָן עֲלָאִין, עַמּוּדָא
דְאִמְצַעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, מְקַנְנִין בְּמַטְטְרוּ"ן, אִימָא תַּתְּאָה מְקַנְנָא בְּאוּפִין, דְאֶתְמַר בִּיהַ (יחזקאל
א טו) וְהִנֵּה אוּפִין אֶחָד בְּאֶרֶץ.

וְעוּד שְׁכִינְתָּא מַסְטָרָא דְכְרִסְיָא אֶתְקַרִיאת נְשָׁרָה, וּמַסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמַסְטָרָא דְאוּפִין צְפוּרָה,
וּשְׁכִינְתָּא דְמוֹת אָדָם לְהַנְהָה.

וְעוּד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חַזִּי מְלֹאכָא אִית דְמִמְנָא עַל עוּפִין, דְאִינוּן נְפִשִׁין דְאֶתְקַרִיאוּ צְפָרִין,
וּסְנַדְלָפוּ"ן שְׁמִיָה, וּבְזַמְנָא דִישְׂרָאֵל מְקִימִי הָאִי פְקוּדָא, וְאֶזְלַת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְנִין צְוּוּחִין,
אִיהוּ אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין דִּילֵיהָ, וַיִּמָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא פְתִיב בְּךָ (תהלים קמה ט) וְרַחֲמֵינוּ
עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אִמָּאֵי גְזִירִית עַל הָאִי עוּפָא דְאֶתְתַּרְכַּת מְקִינָה, וּבִן מַטְטְרוּ"ן אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין
דִּילֵיהָ, דְאִינוּן רוּחִין דְפְרַחִין בְּבִנֵי נְשָׂא, דְמַכְרִסְיָא אִינוּן נְשִׁמְתִין, וּמַהֲאִי חִזָּה רוּחִין, וּמַאוּפִין
נְפִשִׁין, וְאִינוּן בְּבַרְיָאָה יַעֲרָה עֲשִׂיָה.

בְּשִׁבְתָּ וַיּוּמִין טְבִין נְחַתִּין עֲלֵיהוּ נְשִׁמְתִין וְרוּחִין וּנְפִשִׁין בְּאַרְחָ אֲצִילוֹת, דְאִינוּן רוּחָא דְקוּדְשָׁא
מַעֲשַׂר סְפִירָן, וְכָל מִמְנָא אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין דִּילֵיהָ, דְאִינוּן נְשִׁמְתִין דְפְרַחִין בְּבִנֵי נְשָׂא, וּבְזַמְנָא
דִישְׂרָאֵל מְקִימִין הָאִי פְקוּדָא, כָּל מִמְנָא אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין דִּילֵיהָ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְה
עָבִיד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילֵיהָ, וַיִּמָּא, וְכִי (נ"א ה) כָּל מִמְנָא דְעוּפִי דְלְתַתָּא אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין
דִּילֵיהָ דְמִמְנָא עֲלֵיהוּ, וְלִית כְּכוּ מָאן דְאוּלְיָה זְכוּ עַל בְּנֵי דְאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי כְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וְעַל
שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי בְּגִלוּתָא, דְקִנָּא דִּילָהּ דְאִיהִי יְרוּשָׁלַיִם חֲרָבָה, וּבְנֹוֹי בְּגִלוּתָא תַּחוּת יַד אֲדוּנִים
קִשִׁין אוּמִין דְעֲלָמָא, וְלִית מָאן דְבַעֵי עֲלֵיהוּ רַחֲמֵי, וַיּוּלְיָה זְכוּ עֲלֵיהוּ, בַּהֲהוּא זְמַנָּא צְוּוּחַ קוּדְשָׁא

ברוך הוא ואמר (ישעיה מח יא) למעני למעני אעשה, ואעשה למען שמי (יחזקאל כ יד), ובדא יתער רחמי על שכניתי ועל בני דבגלותא.

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל ושכינתא, במאי הוו מקיימין שלוחת הקן, אמר ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהוו אזלין בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון דאתתרכו, דעליהו אתמר דקודשא בריך הוא הוה בונה עלמין ומתריבן, דאשתארו תרבין גופיהון מנייהו, ומניעו דברכאן לעילא גרים ונהר יתירב ויבש, והכי אוקמוהו אתתרב בית ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף כג ע"ב) אתתרב בית שני וחשך על פני תהום, ובגין אליו נשמתין דאתבריאו קדם דאתברי עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי עליהו, הוו מקיימי האי פקודא, אמר ליה, אבא, אם פן תלמיד חכם דאיהו מסטרא דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה ליפראות, האי אורייתא איהי פן לתלמיד חכם, אם פן אתתא דילה אמאי צריכא יבום, דהא לא שוו אפרשותא מארי מתניתין לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה, ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין ערטילאין משית יומי בראשית.

אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כז י) לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא דהרפכה, פגון מאן דמרפיב אילנא דלאו איהו מיניה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפיבין אלנין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו, צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא דמסאבו דאיהו רע, ובגיניה אתמר (ויקרא כז י) לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב, דהאי איהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל (שם לג) אם המר ימירנו, והיה הוא ותמונתו יהיה קדש, ובדא מרפיבין קדש בקדש, ומקבלין דין מן דין, ורזא דמלה (שמות כו ה) מקבילות הללאת, ומין במינו האי איהו צדיק וטוב לו, וכד תהיא נשמתא דאיהי קדש לא אשפחת מינה, אתמר ביה (בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה.

והכי רזא דקן צפור, דאתמר ביה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, ואזלא מנדדא מן קנה, והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), לקבל תלת שלוחים דיונה, וכד אשפחת אתר לשריא תמן, אתמר ביה (בראשית ח יב) ולא יספה שוב אליו עוד, למיתי זמנא אחרא בהרפכה.

ובגין דא שלוחת הקן בכל עופין קדישין איהו, ולא במסאבין, דאינון נשמתין דאזלין מתתרכין, לאתערא רחמי עליהו, ומה פתיב בהו (תהלים פד ד) גם צפור מצאה בית דא גלגולא קדמאה דאיהי נפש, ודרור קן לה דא גלגולא תנינא דרוחא, אשר שתה אפרוחיה דא גלגולא תליתאה דנשמתא, ובגין דא שלח תשלח לקבל נפש ורוח, את האם לרבות נשמתא, דאתמר ביה (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אפכם, את האם, את אתא לרבות גלגולא תליתאה.

ובגין דא מאן דמקבלין אושפיזין, דאינון נשמתין יתרין, דאינון מרביבין עליהו בערב שבת, באנפין צהובין בחדוד בענוגא בהאי עלמא, כד נשמתא ורוחא ונפשא נפיק מן גופיה מהאי עלמא, הכי מקבלין לון בעלמא דאתי, ואתמר בהון גם צפור מעצה בית וכו', זכאה איהו מאן דמקבל אורחין ברעו שלים, פאלו מקבל אנפי שכנתא, דבמדה דמדד בר נש פה מודדין ליה, אתא רבי אלעזר בריה ונשיק ידוי, ואשתטחו ליה כל חבריא, ואמרו ליה, אילו לא אתינא לעלמא אלא למשמע מלין אליו די.

אדהכי הא אליהו קא נחית מעילא, בכמה חיילין דנשמתין, וכמה מלאכיא סוחרניה, ושכינתא עלאה עטרה על פלהו, פתר פריש כל צדיק, בההוא זמנא קלא אתער באילנא דלעילא פנגונא, וכמה עופין דנשמתין שריין תמן בענפוי, הדא הוא דכתיב (דניאל ד ח) רבה אילנא ותקיף וכו', ויימא הכי, רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, בענפין דילך דאינון אברין קדישין, כמה עופין שריין תמן, דנשמתין קדישין פגונא דלעילא, דאתמר ביה (שם ט) ובענפיה ידורן צפרי שמיא, וכמה בני נשא לתתא יתפרנסין מהאי